

Ζωγραφική σε ρυθμικό βηματισμό

Εκθεση έργων ζωγραφικής του Α. Λεβίδη στην γκαλερί «Σκουφά»

Η πρόσφατη έκθεση του ζωγράφου Αλέκου Λεβίδη στην γκαλερί «Σκουφά» (Σκουφά 4), είναι προέκταση και συμπλήρωμα της προγενέστερης εικαστικής του δημιουργίας. Είναι μια φάση του ιδιότυπου εικαστικού του ραυματισμού.

Ασφαλώς ανάμεσα στο παρελθόν και το σήμερα υπάρχουν μορφικά και θεματικά κάποιες διαφορές. Μα οι διαφορισμοί δεν προέρχονται από διαφορετική εικαστική όραση, γιατί σε όλη τη δουλιά του Λεβίδη, ενυπάρχει παρούσα η ίδια συναισθηματική παρόρμηση. Το ίδιο γονιμοποιο-κύτταρο, γονιμοποιεί τη ζωγραφική του σ' όλη τη διαδρομή. Υπάρχουν ασφαλώς διαφορές θεματικές και μορφοπλαστικές, γιατί το πιο προσδιοριστικό χαρακτηριστικό της είναι πως ο εικαστικός λόγος του Λεβίδη δεν είναι μονόδρομος.

Είναι ένα πολύκλαδο ποτάμι, που ξεαπλώνεται σε πολλές περιοχές του άπειρου, του άμετρου ψυχικού χώρου.

Μα τελικά το καλλιτεχνικό έργο είναι ένα συμπυκνωμένο συμβάν που δεν ελέγχεται πάντα, ούτε τα αίτιά του, ούτε η διαδρομή που ακολουθούσε ως να πάρει μορφή.

Γιατί καμιά φορά τούτες οι διαδρομές πάνε πολύ βαθιά, πέραν του ατομικού βιώματος. Κάποτε βυθίζονται σε φυλετικά και ιστορικά βιώματα. Και ο Λεβίδης με την ανεπτυγμένη πνευματικότητα που παρουσιάζει, συναντιέται με πολλές πηγές και μεγάλα εικαστικά ρεύματα. Φαίνεται πως απέκτησε μια διαχρονική εικαστική αίσθηση και συγκέντρωση μέσα του απόηχους και καλέσματα από ένα εκτεταμένο εικαστικό χώρο.

Φιλοτεχνεί πίνακες ένθερμους από αρχαιολατρικό θω-

μασμό, κολώνες και αετώματα με ευθείες κάθετες και οριζόντιες. Με ανυπόμονες που απτονται τον οραματισμό του Σπέρη και μετακινείται σε μεταφυσικές συνθέσεις απότομες του ντε Κίρικο. Παράλληλα ρυθμολογεί την ανθρόφορία του ανθρώπινου κορμιού, σε πινάκες που θυμίζουν μαιστράλι και φύκια «στος λουόμενους». Μα τούτη η πολύδιάστατη ζωγραφική του Λεβίδη, διερευνά νατουραλιστικά βουνοπλαγιές, πετρώδη χαλάσματα κοντά σε θάλασσες του πραγματού κι ανέφελου ουρανού. Με την αυτισθήσια του καλλιτέχνη ο Λεβίδης, αφηρηγκράζεται το κορυδαλλό που τραγουδά την αιθρία. Η φυσιολατρία του όμως δεν τον δεσμεύει να σκιαγραφεί μυθολογικά τέρατα και πινάκες που ακουμπούν στην τερατολογία του Ιερώνιμου Μπος.

Σ' όλη αυτή την πολύκλαδη διαδρομή του, δεν ξεχνά και το κατασκευαστικό, το δομικό πνεύμα του αρχιτέκτονα είναι μαζί δομικός και κολορίστας. Μα το πιο σημαντικό είναι πως παράλληλη την περιπλανητική αίσθησή του δεν υποδουλάνεται στην τεχνική δεν του γίνεται αυτόσκοπος. Προφυλάχθηκε από τούτο το προπατορικό αμάρτημα τού θα τον οδηγούσε σε εμφανή ανάλυση της τεχνικής.

Και ο Λεβίδης πιστεύει στην αρχαία ρήση που ισχυρίζεται πως «αρμονίειν απαλή σάνθηρης κρείσων». Και ένα μεγάλο χαρακτηριστικό του Λεβίδη είναι πως σ' όλο το έργο του σ' όλες τις διαδρομές του, συντηρεί πάντα την αρμονία του με τους με το όλο, που κατάληγει σε ρυθμικό βηματισμό.

Ριζοειπαστική 30.3.91

ΤΟ ΠΡΩΝ ΓΡΑΦΑΙ Ι.
ΣΚΟΥΦΑ 12-30 Μαρτίου 1991

Κριτική
Νίκος ΑΛΕΞΙΟΥ